

พระราชบัญญัติ

๘๗. พระราชบัญญัติ

(สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช)

สมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

วันเด็กแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๕

วันสำคัญอีกวันหนึ่งของชาติ คือวันเด็กแห่งชาติ ที่ผู้ใหญ่คือคณะรัฐมนตรี ประกาศยอมรับความสำคัญของเด็ก ด้วยการให้จัดเฉลิมฉลองเป็นประจำทุกปีในวันสาร์ที่สองของเดือนมกราคม

เด็กเป็นอนาคตของชาติ จริงดังที่รักันและกล่าวถึงกันอยู่ตลอดมา นับเป็นความสำคัญอย่างยิ่งของเด็ก แต่ผู้ใหญ่เป็นอนาคตของเด็ก ผู้ใหญ่จึงเป็นความสำคัญที่สุดของชาติ เห็นได้ชัดเจนเป็นลำดับดังนี้ อนาคตของชาติอยู่ในมือของเด็กและอนาคตของเด็กอยู่ในมือของผู้ใหญ่ นั่นก็เท่ากับชาติอยู่ในมือของผู้ใหญ่ในชาตินั่นเอง ผู้ใหญ่เป็นแบบอย่าง อย่างไรให้เด็กดูให้เด็กรู้ให้เด็กเห็น จนฝังจิตฝังใจ จนรับไว้เป็นนิสัยในการปฏิบัติของเด็กไปโดยไม่รู้ตัวเป็นอนาคตของเด็ก นั่นก็คือเป็นอนาคตของชาติด้วย

ผู้ใหญ่ในปัจจุบันเป็นอย่างไร อนาคตของชาติจะเป็นเช่นนั้น โดยมีเด็กในปัจจุบันนั่นเองเป็นผู้สืบสานเด็กในปัจจุบันที่จะเป็นอนาคตของชาติหรือเป็นผู้ใหญ่ในอนาคต ก็คือเป็นผู้ที่รับสิ่งที่พน Henderson เป็นการพูดการทำของผู้ใหญ่ไว้เป็นแบบอย่าง คิดตามพูดตาม ทำตามด้วยแต่ยังเป็นเด็ก จนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ คือเป็นอนาคตของชาตินั่นเอง

กล่าวโดยสรุป ยุคสมัยปัจจุบันเป็นยุคที่เรามองโลกทั้งใบ เด็กๆ ทุกคนถือว่า เป็นสมบัติของมนุษยชาติ เด็กยังเป็นผู้บริสุทธิ์ผู้ดีผ่อง เปรียบเหมือนฝ้าขาว เอาสีอะไว้ไปใส่ย้อมเป็นสีน้ำเงิน จึงขอฝากเด็กๆ ไว้กับผู้ใหญ่ ฝากอนาคตของชาติไว้กับเด็กๆ เพราะเขาเป็นความหวังของประชาชน การศึกษาถึงโลกในใจของเด็กๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดของพวกราช เนื่องจากเป็นหนึ่งในแบบฝึกหัดที่สำคัญที่สุดของผู้ใหญ่.

ขออำนวยพร